

kommunerne får medansvar for, at deres institutioner for flygtninge drives økonomisk forsvarligt.

Samlet set vil ændringerne bevirke, at det offentlige ressourcer til flygtninge anvendes bedre og mere målrettet til gavn for flygtningene. På lidt længere sigt antages det, at en mere effektiv integration af flygtninge medfører besparelser for det offentlige, jf. herved statsrevisorernes bemærkninger.

3. Forslagets enkelte elementer.

Forslagene vedrørende bistanndsloven kan gengives således:

- gruppen af udlændinge, hvortil der kan ydes statsrefusion, udvides
- statens ydelser til kommuner og amtskommuner for udgifter til institutions- og serviceydelser nedsættes fra 100 til 75 pct.
- statens dækning af udgifter til forsørgelse m.v. af flygtninge nedsættes efter 1½ år
- staten dækker kommunernes udgifter for visse flygtninge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap og for uledsagede flygtningebørn. Dette gælder, selv om 6½ års perioden er udløbet
- nye tilskud til kommunerne, når de giver flygtninge tilbud om beskæftigelse i beskæftigelsesfremmende ordninger
- kommunerne overtager ansvaret for integrationen af flygtninge efter 18 måneder, og kommunerne får tilskud, når de fra Dansk Flygtningehjælp overtager ansvaret for flygtninge før udløbet af de 18 måneder.

3.1. Gruppen af udlændinge, hvortil der kan ydes statsrefusion, udvides med nogle persongrupper, der får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

a) Familiesammenførte børn over 18 år.

Kun for børn under 18 år er der retskrav på familiesammenføring. Opholdstilladelse til børn over 18 år gives kun, når der foreligger særlige tungtvejende grunde: Fx hvor et barn ellers ville blive ladet alene tilbage, og hvis barnet samtidig har særlige vanskeligheder (handicap, eller iøvrigt har svært ved at klare sig alene).

Det skønnes at dreje sig om ganske få personer årligt. I enkelte tilfælde kan det dreje sig om handicappede, og der kan i disse tilfælde blive tale om betydelige udgifter for kommunen.

b) *Familiesammenføringer til »humanitære« flygtninge* (dvs. med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2).

Udlændinge med humanitær opholdstilladelse har ikke krav på familiesammenføring i den første fase, hvor de i princippet ikke betragtes som fastbo-

ende. Deres opholdstilladelse er midlertidig, men sædvanligvis gøres den varig efter 2 år ved en ny opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, hvorefter de almindelige familiesammenføringsregler finder anvendelse.

Det sker i en række tilfælde, at der gives opholdstilladelse til familiemedlemmer, selv om den herboende endnu ikke har opnået opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Tilladelsen gives efter § 9, stk. 2, nr. 4. Men hverken disse eller de familiesammenføringer, der gennemføres derefter, er i dag omfattet af flygtningerefusionen. Der foreligger ikke statistisk materiale til belysning af antallet, men det må – omend med betydelig usikkerhed – skønnes at dreje sig om under 100 personer årligt.

c) *Asylsøgende udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.*

Ved lov nr. 835 af 21. december 1988 om ændring af lov om social bistand blev persongruppen, for hvilken der ydes den særlige flygtningerefusion, bl.a. udvidet til også at omfatte mindreårige asylsøgende udlændinge (uledsagede flygtningebørn), som fik opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Det sker nu i en række tilfælde, at også andre asylsøgere får opholdstilladelse efter denne bestemmelse, fordi der foreligger sådanne særlige omstændigheder – f.eks. et pleje- eller behandlingsbehov – at det ikke skønnes rimeligt at sende dem tilbage, uanset udfaldet af en asylsag. Antallet skønnes af Direktoratet for Udlændinge at være meget beskedent. Da de enkelte tilfælde kan være forholdsmæssigt dyre for kommunen, skønnes det rimeligt, at de pågældende bliver omfattet af den særlige flygtningerefusion.

Der sigtes alene på udlændinge, for hvilke en asylansøgning var eneste opholdsgrundlag forud for meddelelsen af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Ad a-c.

Hensigten med forslaget er, at den enkelte kommune skal kunne få sædvanlig flygtningerefusion også for disse persongrupper, samt at der åbnes mulighed for, at de kan inddrages under Flygtningehjælpens integrationsprogram. Således kan det sikres, at også familierne nævnt under punkt b) kan holdes samlet, enten under Flygtningehjælpen eller under kommunen, på samme måde som det siden 1. januar 1990 er gennemført for de »rigtige« flygtninge.

3.2. Statens ydelser til kommuner og amtskommuner